

GAZETA POPORULUI

Foaie politică-culturală
Apare în fiecare Duminecă

Abonamentul:

Pe un an 20 Cor.
Pe o jumătate de an 10 Cor.
Pe 3 luni 6 Cor.
Abonamentele să se trimită la adresa
„GAZETA POPORULUI“, Sibiu.

Adresa noastră e:

„GAZETA POPORULUI“
Nagyszeben, Rosenanger 14
(Strada Peștilor)

Inserate și anunțuri se primesc la administrația gazetei.

Un șir cu litere mărunte întâia-ora 60 fil.
a doua- și a treia-ora 50 fil.

Abonament nou.

Am arătat în numărul trecut al gazetei pricinile ce ne-au îndemnat să urmărim abonamentul pe jumătatea a doua a anului. Vestim astăzi din nou pentru știința celor ce se interesează de „Gazeta Poporului“, că prețul foii noastre începând de-acum înainte, este următorul:

Pe un an 20 cor.

Pe o jumătate de an 10 cor.

Pe 3 luni 6 cor.

Un număr de gazetă va costa delă 1 Iulie 40 fil.

Deoarece celor mai mulți cititori ai gazetei noastre li se împlinește timpul de prenoire a plății și adică la cei cari au plătit delă început pe o jumătate de an, le punem la inimă să binevoiască a ne trimite abonamentul și pe mai departe. Noi alăturăm la gazeta fiecărui cetitor cu abonamentul împlinit, mandat postal tipărit gata. Pentru înlesnirea noastră și în interesul trimiterii regulate a gazetei, îi rugăm pe toți să trimită banii fără de întârziere. **Pe așteptate, din cauza cheltuielilor mari ce le avem, nu putem expedia gazeta nimănui.** Dacă nu ne sosesc paralele îndată cu întorcerea poștei, noi trebuie să le oprim gazeta, și astfel avem greutate întreit de mare, deoarece sosind abonamentul mai târziu trebuie să punem în regulă din nou protocolul, adresele, și alte socoți pe cari le facem în administrație. Va pricepe deci tot omul câtă neplăcere și muncă zadarnică ne pricinuesc întârzierile iubitorilor abonați, ce ne onorează cu numele și sprijinul lor prețios.

Cei cari își schimbă adresa, să ne trimită bani de schimb **1 cor.**

Carte și pildă bună.

Noi suntem un popor de țărani. Cărturari avem puțini, prea puțini pentru un popor de trei milioane, câți suntem în țara aceasta. Meseriași și neguțători avem de asemenea puțini. Orașe curate românești nu avem aproape de loc. Din trei milioane abia 150 de mii locuiesc la orașe, ceialalți, locuiesc la sate. Aici, la sate, e temelia vieții, neamului nostru. În satele mari și

frumoase de pe Murăș și de pe Olt, în sătulețele săracăcioase și înapoiate de prin munți și de pe Câmpia Ardealului locuiește o țărănime harnică, iubitoare de moșie și setoasă după învățăturile cărții.

Țăranul nostru e doritor de carte, dar durere roadele cărții la noi, în satele noastre, nu se prea văd încă. Suntem rămași îndărăptul altor neamuri cu aproape o sută de ani. Infățișarea satelor noastre e aproape și astăzi așa cum a fost înainte de asta cu o sută ori două de ani. Numai acolo s'au mai schimbat în spre bine, unde am venit în atingere cu Sașii. Acolo vezi sate mari, cu case trainice din piatră, cu uliți largi, cu oameni curați și cu vite bineîngrijite. Încolo, într'alte părți, e așa cum a fost cu câteva sute de ani înainte. Mă gândesc la satele noastre de prin Bihor, ori de pe Câmpia Ardealului. Aici sunt căsuțe mici cu ferestrele cât pumnul, cu coperișele țuguiate de paie ori de trestie, cu grădinile aproape doarândul pline de bălării, cu vitele slabe și neîngrijite. Iar oamenii sunt ca împietriți în apucăturile bune ori rele moștenite delă strămoși.

Și oare de ce deosebirea aceasta mare între o parte și alta, între oameni și oameni, între sate și sate? Răspunsul nu e greu de dat. Bunăstarea lor, Oltenii și Mărginenii au de a-o mulțumi la două lucruri: *cărții și pildei luate delă alții.* Locuitorii de pe marginile Ardealului, cari au fost grănițeri, s'au bucurat todeauna de mai multe drepturi decât cei de prin comitatele mijlocii. Au avut o mulțime de școli și afară de aceea ș'au lucrat pământul ca oameni slobozi și nu ca iobagi. Pe lângă școli și drepturi aproape nemești, au mai avut parte încă de lucru bun, anume de pilda Sașilor. Aceștia sunt un popor harnic și foarte cruțător până la zgârcenie. Din atingerea cu ei țăraniii noștri a dobândit foarte mult. Au început să-și lucre pământurile ca dâșii, să-și clădească casele după ale lor și să fie cruțători ca ei. Pilda dată de Sași i-a făcut în parte să fie așa cum sunt, mai mult chiar ca și școala și cartea. Apucăturile rele și învechite în felul de traiu, de chiverniseală și de lucrarea pământului nu pot fi prin nimic stărpite așa de iute, ca prin pilda vie ce ți-o dau alții. Inzădar povățuiești pre cineva, fie chiar și om cu carte, să-și lucre pământul așa ori așa, să-și clădească casă într'un chip ori într'altul până nu vede cu ochii nu se lasă înduplecat.

Iată dară două pârghii, prin cari se ridică un popor: *cartea și pilda* altora. Ace-

stea nu le-au avut cămpenii, bihoreni și țăraniii noștri de prin alte părți, de aceea sunt mai rămași în toate. Oltenii și țăraniii noștri mestecați printre Sași au avut parte de ele într'o măsură mai mare, dar pentru aceea nu ar putea zice, că ei nu mai au de făcut nimic. Sunt și la ei multe rele de îndreptat și multe buruieni de plivit.

Va trebui, după războiu, să ne punem pe muncă grea. Cărturar și țăran deopotrivă va trebui să-și dea mâna întru ridicarea și întărirea satelor. Războiul acesta a fost o încercare grea, o probă de foc pentru țăraniii noștri. Au văzut multe, au pățit multe și au învățat și mai multe. Intre altele s'au învățat și s'au încredințat despre un lucru mai mult decât despre ori-ce, că anume tăria și puterea lor stă în pământ. Au învățat să-și prețuiască pământul și moșioara. Asta e poate cea mai prețioasă dintre toate învățăturile războiului. În vreme ce cărturarii și orașenii abia își înnodă traiul de pre o zi pe alta, țăranul cu moșia lui stă ferit, ca într'o cetate de apărare, de lipsurile mari și multe ale zilelor grele de astăzi. Și să nu-și iubească țăranul nostru moșioara ca sufletul din ei?

Dar dragostea numai nu ajunge. Trebuie să ne dăm seamă, că așa cum a mers nu mai merge. Până acum am fost părinți mașteri ai pământurilor noastre. Am cerut mult delă ele, fără să le dăm în schimb ce le trebuie. Am cerut ca pământurile zgâriate numai cu un plug de lemn să ne dea grâu mult și bobonat, ca fânațele și răturile neîngrijite să ne dea ierburi mari și otăvuri grase. Și ce le-am dat în schimb? Puțin, ori aproape nimic. Nu le-am dat gunoiu, nu lucru la timp și cu unelte bune și nouă, nu fruntea sămânții, nu grija ce a cerut-o. Am fost noi mașteri cu ele și așa au fost și ele cu noi! Trei jughere lucrute rău ne-au dat cât dă unul lucrat bine. Trei vite ținute slab ne-au lucrat ca una ținută bine.

Toate aceste vor trebui să se schimbe și se vor și schimba. O cer aceasta vremurile nouă și o cere binele țărănimei noastre care e vrednică de o soarte mai bună. Dar pentru-ca să se facă aceasta trebuie, ca lumina cărții să răsbată cât mai tare în păturile țărânimii noastre. Pe lângă aceasta mai trebuie să ne uităm cu ochii deschiși, la ceea ce fac și la ceea-ce dreg alte neamuri mai înaintate decât noi. Faptele acestora, cu felul lor de traiu și de chiverniseală, să ne fie pildă povățuitoare și atunci vom avea nu peste multă vreme, o țărănime luminată și bine înstărită.

Petrea Dascălul,

Censura.

Ministrul Wekerle dă gazetelor libertate mai mare de-a scrie.

De câteori, iubite cetitor, vei fi observat și în gazeta noastră în loc de șirele curgătoare de slovă, un loc gol, care se răsfață prin albeața sa, vei fi știut, că *censura* a șters ceea-ce au scris redactorii gazetei, cu alte cuvinte, că au scris ceva, ce nu plăcea domnilor dela cârmuire. Războiul cu alte necazuri, ne-a mai spus și botnițe la gură, ca să se apere interesele mai înalte ale statului. Dar acum, că suntem spre sfârșitul luptei îngrozitoare din care țara noastră a ieșit biruitoare, primul nostru ministru Wekerle a lăsat frânele mai slobode și, a dat gazetelor libertate mai mare de-a scrie, decum au avut până acum. Iată cum s'a petrecut și asta:

Un deputat a întrebat adevărat în parlament pe ministrul Wekerle, că are de gând să fie tot așa de aspru față de gazete, ca și Vaszonyi și Tisza? DȘa, după ce a apărut prin câteva cuvinte pe înaintași săi, s'a rostit în următorul chip despre censură: „Pe viitor supraveghierea gazetelor (ceea-ce se zice censură) are să se facă numai în interesul purtării de război. Am îndrumat deci pe procurori, ca de acum înainte să îndeplinească censura numai spre acest scop, și să se ferească a se amesteca în ori-ce chip în viața din lăuntrul țării, fie din interes de partid, fie cu gândul de-a apăra politica guvernului, lucru, pe care trebuie să-l facă deopotrivă față de toate gazetele și numai pentru apărarea purtării de războiu.“

Ne bucurăm de aceste declarații ale primului ministru și nădăduim, că pe viitor censura va fi mai îngăduitoare și față de noi, decât-ori vom avea să ne plângem pentru vre-un păs al inimii.

Englezii visează încă...

Cu toată cutropirea mare, ce-au îndurat-o Englezii la cea din urmă ofensivă nemțească, îndreptată împotriva lor, ei totuși nu se pot lăsa de planurile și visurile lor. Acum fac planuri mereu despre împărțirea monarhiei noastre, fără ca să cugete că Germanii azi-mâne pot da năvală și în țara lor, și să pună mâna pe Londra.

Iată ce citim spre pildă în gazeta din Sibiu „*Siebenbürgisch Deutsches-Tagblatt*“ în numărul ei din 1 Iunie 1918:

„Un articol din gazeta englezească „*Pall Mall Gazette*“ spune așa: Dacă la 1 Maiu se va fi făcut oare grevă în Austro-Ungaria, aceasta încă nu o putem ști cu siguranță, dar multe alte lucruri arată, cât de primejdioase sunt împrejurările de viață acolo, și felul cum cugetă oamenii. Numai frica de Prusieni (germani), oprește izbucnirea unei nemulțumiri generale. Împăratul-rege Carol la urcarea sa pe tron a cunoscut așa de puțin legăturile slabe din lăuntrul monarhiei sale, și a avut presimțirea, că un războiu îndelungat va înrăutăți starea aceasta și mai tare. Incercările sale de pace față de Franța cuprindeau o anumită lumină a dubului, dar le lipsea ori-ce tărie mai deosebită de caracter. El știe că stăpânirea Habsburgilor merge spre pierzare, dar nu are înțelegerea de trebuință și curajul pentru de-a lua măsurile de trebuință. Austro-Ungaria are lipsă de-o pace imediată. An-

tanta nu poate lua în cumpănă o astfel de pace, care face din Europa din mijloc, o satrapie (ținut subjugat) a Berlinului, iar popoarele sale le privește ca un izvor de hrană pentru tunuri, la viitoarea faptă a diavolilor prusiace. Austro-Ungaria a făcut din afacerea Germaniei cauza s'a proprie și trebuie să poarte acum urmările. Singura scăpare este, deplină despărțire de Germania. Până acum nu se văd astfel de semne la împăratul-rege Carol. Dacă, printr'o minune din împărăția moralei, s'ar hotărî să-și mântuiască popoarele din mizerie și să scape din cuptorul revoluției cel puțin o rămășiță din puterea sa dinastică, în cazul acela trebuie să fie gata a da libertate Slavilor de sud, Românilor și Italianilor. Atât acestora cât și Cehilor și Polonilor trebuie să li se dea puțința de-a-și hotărî ele singure soarta, în înțelesul cel mai larg al cuvântului, cu privire la aparținerea la rasele lor. Singurele adevărate cetăți de apărare împotriva poitei de stăpânire și tirăniei prusiace, sunt popoarele libere. Numai prin liberarea cea mai deplină a popoarelor sale robite, poate casa de Habsburg să dobândească un loc, ca o putere, în viitoarea Europă“.

Marea sa dușmănie față de Austro-Ungaria o arată această gazetă, ce stă aproape de guvern, în numărul ei din 3 Maiu, când își face cetitorii luători de seamă la următoarele puncte:

1. Pentru aliații noștri, adevărat Italia, Sârbia și Grecia, înfrângerea Austro-Ungariei este tot așa mare întrebare de viață, ca și înfrângerea Germaniei pentru Franța și pentru noi înșine (Englezii). 2. Dacă noi credem în declarațiile noastre făcute în repetite rânduri în favorul naționalităților mici și apărate, și lucrăm în înțelesul lor, în cazul acesta Austro-Ungaria cade în cercul nemijlocit de interes al nostru, deoarece nici-afacerea popoarelor subjugate nu este așa de întortochiată ca în împărăția Habsburgilor. 3. Nepăsarea poporului englez și nehotărârea oficială engleză cu privire la Austro-Ungaria, au pricinuit descurajare la aliații noștri dela meazăzi și mai cu seamă la Italiani, cari au suportat trei ani deardândul atacul furios al Austro-Ungariei“.

Cuvântul lui Wilson către Francezi.

Înainte de începerea marelui ofensive a Germanilor, președintele Statelor-Unite Wilson, în semn de încurajare, a trimis Francezilor următorul salut: „Poporul Statelor-Unite se simte fericit, că a înfăptuit înfrățirea de arme cu poporul francez, în războiul acesta, în care tot omul care iubește dreptatea să se simte mândru că poate lua parte. De o sută de ani poporul american a așteptat privilegiul, așa precum ni s'a dat astăzi, pentru de-a arăta poporului francez un semn de mulțumire și de recunoștință. Pe lângă această dorință, în sufletul său se mai alăturază încă și admirarea adâncă și călduroasă pentru vitejia pe care a arătat-o poporul francez în această luptă îngrozitoare și hotărâtoare dintre dreptate și puterea pumnului. Inimile americanilor sunt cu oștirile cari luptă pe câmpurile însângerate ale Franței viteze. Americanii în lucrul acesta sfânt și mare sunt frații voștri“.

Rezultatul ofensivei dintre Reims și Soissons.

După-ce au înaintat armatele germane până la râul Marna, acolo s'au oprit, pentru a-și strânge din nou rândurile și pentru a pregăti o nouă lovitură într'altă parte a frontului. Ofensiva aceasta, a treia din primăvară, care s'a început la 27 maiu, s'a oprit numai în ziua a șaptea și a opta, după-ce a secerat izbânde mari pe un front de 120 km. Deși gazetele antantei vestesc că rezervele franceze și americane au pus stavilă înaintării nemților, conducerea armatei germane, ba chiar însuși Ludendorff spune, că ofensiva s'a oprit după planul înainte chibzuit.

Izbânda neașteptată a ofensivei este a se mulțumi mai ales generalul Boehn, care în unele locuri a adunat mai multe mii de tunuri, o mulțime îngrozitoare de muniție, pe care n'au putut-o vedea nici aeroplanelle dușmane și în sfârșit a știut să iscodească amănunțit locul, pe care erau așezate liniile franceze.

Prada cea mai bogată au luat-o Nemții pe Chemin de Dames, unde le-a căzut și un spital de tabără întocmit cu 4 mii de paturi. Tunurile cucerite încă nu sunt numărare toate, deoarece multe zac risipite pe drumuri și pe câmp. Mașini de pușcat a pierdut francezii mai multe mii, iar prizonieri peste 50 de mii. Mărimea teritoriului ocupat e tocmai de trei mii km. pătrați și are foarte mare însemnătate.

Între tunurile cucerite sunt și patru tunuri uriașe, cari se poartă pe șine și pușcă la depărtare de 38 km.

Iată cum s'a rostit Ludendorff despre rezultatul ofensivei:

„Lovitura cea proaspătă, pe care am dat-o armatei franceze și engleze, începând cu ziua de 27 Maiu, s'a petrecut după planul nostru. Ca și mai înainte am pricinuit dușmanului mari pierderi în oameni și material de războiu.“

O nouă vorbire a I. Wilson.

Cu prilejul unei vizite făcute de gazetarii din Mexico președintelui Wilson, acesta le-a spus, între altele, următoarele: „Statele unite au ajuns de câțiva timp în fruntea întâmplărilor din lume. Va veni o vreme când vom dovedi cu fapte, că n'am pretins și nu pretindem nimic și nici nu vrem să primim nimica. Am ajuns în starea asta de aceea, deoarece popoarele lumii, cari sunt mai slabe, decât câteva din cele mai mari, s'au încredințat că noi dorim sincer să le facem deopotrivă cu celelalte națiuni. Faptul acesta va nimici ori-ce învinuire împotriva noastră. Vom sprijini pe Rusia ca și pe ceilalți aliați. De asemenea dorim să ne arătăm dragostea și către Mexico. Lucrăm astfel, încât lumea nu trebuie să se teamă nici odată de nedreptatea și egoismul luptei, pe care o purtăm. Vă recomand să ne unim în aceea, ca ori-care dintre noi ar ataca pe careva dintre noi, toate celelalte state împreună să se năpustească asupra celui ce atacă. Asta trebuie să fie temelia păcii viitoare. Ea se poate înfăptui numai dacă ne încredem unul în celalalt.“

Războiul lumii

Se mișcă și frontul italian.

Duminecă au început și italienii să dea semne de viață și să-și miște frontul. Mai întâi au trimis patru multe să cerceteze liniile noastre la Asiago și Iudicaria, apoi au îndreptat un atac foarte înverșunat împotriva muntelui Pertica. Aici dușmanul a năvălit pe o întindere de un kilometru, dar atacurile sale s'au prăbușit în focul artileriei noastre. De asemenea nu au avut nici o reușită atacurile italiene dela gura râului Piave.

Submarine germane la coastele Americii.

Din New-York se vestește că vre-o 3 vase și 2 vapoare americane au fost cufundate de submarine germane în apropierea țărmului american. La țărmul mării s'au pescuit o oștire întreagă de mine, cari au fost sămănate de submarine germane.

Comandamentele portului au primit ordin să se stingă ori-ce lumină în port, ce ar putea sluji submarinelor de călăuză,

Ziarele americane spun că după părerea cercurilor oficiale, Germanii de aceea au trimis submarine la țărmul Americii, ca să silească America să își recheme flota de războiu acasă dela locurile ei de lucrare. Ele zic că Germanii trebuie să fie în alte locuri foarte strâmtorați, de au fost siliți să se folosească de tactica aceasta.

Secretarul ministeriului de marină Daniels a arătat comisiei de marină, că forturile de apărare de pe țărmul Oceanului Atlantic dau destulă garanție pentru apărarea porturilor, astfel că nu e de trebuință să cheme nici un vas de războiu. Imbarcarea și transportarea trupelor nu poate fi turbată de nimeni.

Germania, a zis Daniels, nu ne-a speriat prin aceea, că a adus războiul submarin până la coastele americane, ci dinpotrivă, aceasta va întări puterea noastră și ne arată limpede că este nevoie, să facem cele mai mari încordări ca dușmanul să fie cât mai curând și cât mai aspru pedepsit pentru îndrăsneala sa.

Francezii se retrag...

Ministrul francez Clemansò, făcând o dare de seamă despre starea lucrurilor pe câmpul de luptă apusean, a spus, între altele următoarele:

Soldații noștri s'au bătut unul contra cinci. (Deputații se scoală dela locurile lor și aduc laudă oștirii franceze) Primul ministru își arată apoi toată recunoștința pentru comandantul armatei, îndeosebi lui Foch și Petain. Foch se bucură de încrederea aliaților. Sfatul de război din Versailles, a hotărât să-l împărtășească de onoruri publice. Nemții s'au aruncat din nou într'un joc primejdios. E adevărat că ne retragem, dar nu ne vom preda, nu ne vom da bătuți nici odată. Dacă sunteți hotărâți să mergeți până la capăt, atunci biruința e a noastră. Planul nemților, e aceea de a ne înfricoșa. Dar nu le va reuși. Vin americanii. Rezervele franceze și engleze se sleiesc, cum de altfel și cele germane. Lupta se dă acum pentru con-

lucrarea americanilor. Aliații noștri sunt hotărâți să ducă războiul până la capăt. Biruința e a noastră, dacă guvernul și poporul sunt la înălțimea vremurilor.

Un nou plan al Antantei

Precum vestește o telegramă sosită din Paris, statul de războiu ținut la Versailles (cit. Versai) a hotărât, că unul dintre scopurile pentru cari luptă Franța, Italia și Anglia, este alcătuirea unor state de sine stătătoare pentru Polonii, Cehoslovacii și Iugoslavii din Monarhia noastră.

Gazeta „Pester Lloyd“ aducând această la cunoștința cetitorilor ei, zice astfel: „Ațărarea naționalităților noastre nu este un lucru nou la Antantă. Din cele dintâi zile ale războiului aceasta a fost una din armele ei cele mai răspândite și o parte principală a politicii ei de mântuire generală, prin care a probat să atragă la sine mai înainte pe popoarele mici cari au statele lor, și-apoi pe acelea cari nu-și au încă statele lor alcătuite. Noutatea în politica aceasta dela Versai, o formează faptul, că scopul ei de război s'a declarat de oficios al celor 3 guverne, până când mai înainte plutea într'o formă nehotărâtă. Cu cât îi merge Antantei mai rău, cu atât mai largi și mai limpezi îi sunt făgăduințele, și mai cu seamă cu cât starea Italiei este mai desnădăjduită, cu atâta este mai aplicată a lăsa câteva din ambițiile ei față de dorințele Slavilor dela meazăzi, cari din punct de vedere geografic și politic nu se pot împlini.“

Alianța între China și Iaponia.

Înainte cu câteva zile s'a încheiat o alianță de arme între cele două state din îndepărtatul răsărit: China și Iaponia. Unul dintre bărbații politici iaponezi vorbind despre alianța aceasta a spus, că contractul este în primul rând pentru apărare, dar pentru aceasta nu se va mărgini numai la apărare. El are preț asemenea nu numai pentru răsărit. Guvernul iaponez a luat măsuri pentru fabricarea munițiilor, potrivite cu noua lege de mobilizare votată acum de curând.

Biruirea armatei de rezervă franceză

Berlin 18 Iunie. Marea învingere a prințului moștenitor german, care a nimicit o însemnată parte din puterea și mijloacele de luptă ale Antantei, a adus cu sine totdeodată și desfacerea și completa desmembrare a armatei de rezervă a generalului Foch. În scurt timp 50 de divizii dușmane au fost silit să intre în foc pe frontul acela unde au vroit Germanii. Marea pierdere de material, suferită de Antantă dela Ipern și până la Reims, va fi greu de înlocuit. Nădejdea Antantei cu privire la amestecul decizător în luptă al mării armate în rezervă, s'a zdrobit. Mândra armată de rezervă astăzi nu se mai găsește în starea ei de mai înainte.

Noua ofensivă germană.

Duminecă trecută, în zorii zilei, Germanii au început între orașele Noyon și Montdidier, o nouă ofensivă, pe o întindere de 35 km. și în curs de două zile le-a reușit să împingă pe Francezi îndărăt cu 5—15 km. Înaintarea Nemților a fost de astădată însă mai încetinită, mai domoală. Pricina la aceasta sunt trupele mari franceze îngrămădite în locurile amintite și pădurile bogate de lângă Compiègne cari, alcătuiesc cu desigurile lor, bune ascunșuri de apărare pentru Antanta. Ținta Nemților este de-astădată luarea orașului Compiègne, de mare însemnatate pentru apărarea Parisului și loc de întâlnire al multor linii ferate. Precum vestesc comunicatele mai noi. Francezii dau în ținuturile acestea puternice contractațuri, pentru oprirea Germanilor, al căror marș spre Paris s'a mai domolit. Prisonerii luați în luptele acestea dela Antanta se urcă la 10.000 de oameni. Francezii spun însă în comunicatele lor, că și Nemții au putut cumpăra reușita aceasta a lor, din urmă, cu aspru preț de sânge și de oameni.

Vin și Iaponezii?

O telegramă din Geneva a ziarului „Pester Lloyd“ vestește: Guvernul iaponez se sfătuește cu America și cu alte state aliante, pentru un amestec cu armele în Europa, împotriva Germaniei.

Câți Americani sunt în Franța?

Secretarul pentru războiu Backer a spus într'o cuvântare, că mai mult de 700.000 de ostași americani, sunt trimiși și luptă până acum pe pământul Franței.

Din România.

Cuvântarea ministrului Marghiloman la Bârlad.

Cu prilejul unei întruniri pentru alegerile de deputați la Bârlad, Marghiloman grăind despre politica României, a spus între altele următoarele:

„Când m'a chemat M. S. Regele să-mi încredințeze cârma țării, starea lucrurilor era următoarea: armata Austro-Ungară la Ițcani, în spatele Moldovei; armata germană trecea pe la Galați spre Ucraina; învoielile pentru pace fuseseră iscălite la Bufta și prin aceste se îndrituiau schimbările de granițe în munți și se demobiliza armata. Cu toată amărăciunea pe care o simțeam, ca eu să iscălesc o asemenea pace, n'am stat nici un moment la îndoială și am alergat în ajutorul Coroanei și al țării. Erau două feluri de a face pacea. D. Brătianu spunea: „Puțin ne pasă de condițiuni; cu cât vor fi mai grele cu atât vor fi mai mari despăgubirile noastre în viitor“. Acesta n'a fost felul meu de a face pacea. La Brest-Litovsk se întindea României o punte de aur; d. Brătianu n'a voit să înțeleagă acest lucru. Puntea de aur ce ni s'ar fi întins era podul Regele Carol, care duce în vecina țară a lui Mircea cel bătrân. Cu cât pacea va fi mai bună cu atât vom avea mai multă nădejde de ridicare. Cu acest gând am condus sfaturile și am lucrat toți cu toată tăria. Am apărut cu înverșunare fiecare palmă de pământ. Nimeni din România nu ar fi putut

face o pace mai bună. Nu noi am pierdut Dobrogea, dar noi am câștigat delta Dunării, am pierdut munții, dar față de condițiile dela început ale păcei, am câștigat mult reducând această pierdere dela 15,879 klm. până la 5000 klm., p. Condițiunile economice sunt grele, dar am încrederea că nu ating puterea țarei de a învia. Își putea cineva închipui că fiind învinși nu vom suferi nici o pierdere? Țara e învinsă și totuși ieșim din nenorocire cu un adaus de pământ. Am dreptul să spun că pacea dela București e pace cinstită și că putem întinde fără umilință mâna fostului dușman. Pacea trebuie să o recunoască poporul. Am cerut și am poruncit desfacerea parlamentului. Mi s'a făcut din asta o vină.

Sarcina noului parlament va fi de-o scurtă durată, dar mare. După recunoașterea păcei, va veni afacerea răspunderilor pentru cele întâmplate.

Îmi pare rău că partidul liberal se trage îndărăt dela vot. Mi-ar fi plăcut să dau ajutor câtorva liberali ca să pătrundă în parlament și să putem vorbi împreună, să-i putem întreba cum am făcut războiul fără tunuri, fără mitraliere, fără aeroplane, fără întreg acel material tehnic, care îndoiește valoarea soldatului modern. Ar fi fost interesant să-i întrebăm cum s'au putut făuri atâtea averi în mijlocul atâtor ruini.

Sunt încredințat că nu va fi nici unul dintre aleșii Dv. care să n'aibă hotărârea de a stabili toate răspunderile și de a lumina, în sfârșit, lumea atâta vreme ținută în întunec. Marea sarcină a noului parlament va fi să alcătuiască programul schimbărilor constituționale, cari nu mai pot fi amânate.

Voim să-i dăm țaranului harnic puțința să-și întregască pământul. Visăm o clasă de țărani, care să fie o adevărată talpă a țarei. Va trebui să pășim la înnoirea vieții noastre politice prin lărgirea dreptului de vot.

Reușita alegerilor în România.

La 6 Iunie au avut loc alegerile așazise ale colegiului întâiu pentru camera deputaților. Acest colegiu alege 70 de deputați. Au fost aleși 67 deputați din partidul guvernului, 2 din partidul lui Petru Carp, între cari și dânsul, și un cadidat de sine stătător.

† Petru Vasilon.

În săptămâna trecută s'a stins în Arad vrednicul funcționar al institutului de credit „VICTORIA” Petru Vasilon, în etate de 39 ani, lovit de-o boală grea. Cu răposatul perde neamul nostru un bărbat harnic și muncitor, iar gazetăria românească un organizator iscusit, care a știut să pună la cale și să întocmească bunul mers al afacerilor bănești, pe cari le avea tipografia Concordia din Arad unde se tipărea și ziarul „Românul.” Cine știe, câtă osteneală trebuie să își dea aceia, cari se străduiesc a răspândi slova tipărită între românii dela noi, îi va păstra lui Petru Vasilon, într'adevăr, o vecinică recunoștință.

Familia răposatului a dat următorul anunț:

Hermina Vasilon născ. Vuia zdrobită de durere Vă aduce la cunoștință, că adoratul și neuitatul ei soț *Petru Vasilon*, ofician al institutului de credit și economii Victoria, a răposat în Domnul la 4 Iunie n. 1918, seara la orele 10^{3/4}, în etate de 39 ani și în al 13-lea an al fericitei sale căsătorii. Rămășițele pământești ale scumpului nostru defunct vor fi așezate spre vecinică odihnă Joi în 6 Iunie 1918, la orele 2^{1/2} d. a., din casa mortuară a cimiterului de sus. Dormi în pace suflet bun! Arad, la 5 Iunie n. 1918. Ioan Vasilon și Elena n. Simonescu părinții. Livia văd. Dr. Vuia soacră. Ioan cu soția Iconia, Nicolae, Iancu cu soția Talia, Ilie, Alexandru și Ana frați și surori. Dora Vuia m. Dr. Bontescu, Dr. Victor Bontescu și Salvator Vuia, cumnați și cumnată. Alexandru Lupu și soția Blanca n. Haica, Ninuș văd. Dr. Manguica, unchiu și mătușe.

Răvașul săptămânii.

Sibiu, 16 Iunie 1918.

O scrisoare plăcută a d-lui Dr. I. Urban Iarnic. La cuvintele „Gazetei Poporului” trimise harnicului profesor și prieten al nostru, cu prilegiul împlinirii celor 70 de ani ai vieții sale, am primit următorul răspuns:

Onorată Redacțiune!

Cu adevărată bucurie am citit cuvintele simpatice, cu cari ați binevoit a Vă aduce aminte de iubileul de 70 de ani ai vieții mele și vă rog să primiți mulțumitele mele cele mai cordiale.

Le-am cetit și cu oare-care înduioșare, gândindu-mă la momentele fericite când îmi fu dat să petrec în mijlocul Românilor din frumosul Sibiu. Zic, cu înduioșare, căci atunci când mersesem acolo pentru cea dintâia-oară, în anul 1876, eram cu 45 ani și în anul 1879 cu 39 ani mai tânăr, decât cum „săracu de mine” sunt astăzi. În 1896 am luat acolo parte la adunarea generală a Asociațiunii, fiind oaspele simpaticei părechi Stezar, pe când a doua oară gazda mea fu chiar venerabilul arhimandrit Dr. Ilarion Pușcariu, azi vicariul consistorului român pravoslavnic din Sibiu.

Publicare de licitație.

Antistia comunală din Blăjel (Balázstelke) dă în arândă pe 6 (șase) ani crășma comunală, împreună cu licența de boltă, aflătoare în strada principală, mijlocul satului. Afară de crășmă și boltă, curtea e provăzută cu odăi de locuință elegante, culină, șură, grajd, șopru etc. precum și grădină de un jugăr.

Licitația se va ținea în 1 Iulie s. n. 1918 înainte de ameazi la 9 oare în cancelaria comunală. Condițiunile mai pe larg în fiecare zi în oarele oficioase se pot ceti în cancelaria notarială din loc.

Blăjel (Balázstelke) 1918 jun. 9.

Benkő János Vándor George
not. com. jude com.
12. 1—2

În cele câteva zile din anul 1879 fusese chemat de mai multe ori la masa metropolitului Miron. În cea din urmă zi, o țin bine minte, socotind că mi s'ar plecat, după cum îmi fusese gândul, nu m'a chemat, auzind însă că mi s'ar mai rămas o zi a trimis pre Prea S. S. Dr. Pușcariu, care a alergat atâta până a dat cu mâna de mine! Petrecerea mea a doua din Sibiiu, a avut pentru mine oare-care însemnătate: pase-mi-te de aci m'am dus la Sighișoara, vrând să iau parte la adunarea Asociațiunii ce se ținea acolo, unde spre marea mea bucurie, mi s'a făcut cinstea neprevăzută de m'au ales membru onorar al acestei corporațiuni, la al cărei iubilaeu de 50 ani am alergat din chiar fundul Boemiei la Blaj, când am și avut prilejul să văd atâți bărbați însemnați cari de atunci s'au și dus acolo de unde mine nu se întoarce.

Dau aici numai câte-va din acele nume, cari mi se înbie de sine în vârful condeiului: Ioan M. Moldovan, părintescul meu prieten și ocrotitor din 1876, metropolitii Mihali și Mețian, episcopul Hosszu, Iacob Mureșanu și Lucaciu, amândoi mie cunoscuți încă din anii când învățam la Viena, îndrăznețul aeronaut Vlaicu, poezii Caragiale și Coșbuc care cel din urmă locmai în aceste zile ne părăsi amărât de lovitura crâncenă a sorții, dată neamului său, care îi sorbea viersurile de neîntrecută frumseță, și atâția alții.

'Mi-aduc aminte, scriind aceste rânduri și de întâmplarea hazlie, cunoscută P. S. S. Dluî Dr. Pușcariu care se petrecuse în comuna Boița, de unde cunoșteam bine pe medicul Cloaje. Vă puteți închipui care-mi fu mirarea dec ele întâmplare mie acum câteva zile. Tre-când pe uliță aud un graiu ce mi se părea chiar din depărtare de a aduce cu cel român. Apropiindu-mă de cei doi soldați, cari tăineau în graiul lor strămoșesc, nu m'am putut opri să nu iau și eu parte la convorbire. Din cei trei era mai cu seamă unul, care nu se sfiea de loc, din contră intrând cu mine la vorbă, tare s'a mirat aflând că nu s Român ci Ceh. Atunci l'am întrebat și eu că de unde este el de felul lui și aflând că locul său de naștere nu e departe de Sibiiu, iată ce i-am zis: „Cunosc și eu un sat pe acolo unde am stat câteva ceasuri, mâind peste noapte, Boița.“ Atunci flăcăul meu iată ce spune: „Ce spui, domnule, apoi tocmai din Boița mă trag.“ Întrebând mai departe și cum îl cheamă, îmi răspunse că numele i-e Nicolae Grecu și că chiar a doua zi se duce cu ortacii lui la urlab. Mă dusei apoi către seară în locuința lor de le împărții câteva exemplare din Calendarul nostru. Atât tot și lada în pod, după cum zic Românii, căci și hârtia iată s'a isprăvit. Salutări cordiale!

Praga, 4 Iunie 1918.

Dr. Ioan Urban Iarnik.

Urcarea plășilor pentru poștă. Cu ziua de 15 Iunie a. c. se urcă taxele poștale, taxele telegramelor și ale convorbirilor telefonice, prin taxe de război cum urmează:

Pentru scrisori în lăuntru țării, Austria, Bosnia-Herțegovina, Germania, Bulga-

ria și ținuturile ocupate, fie simple, fie recomandate precum și pentru cărți postale închise cu 5 fileri de bucată. Se vor plăti deci dela 15 a lunii începând pentru scrisori până la 20 grame 20 fileri; pentru fiecare 20 grame următoare (ca și până acum) 5 fileri. Pentru cărți postale: 2 fileri de bucată; cărțile postale se vor franca deci cu 10 fileri. Taxele de porto ale cărților postale, cari până acum au fost 10 resp. 20 fileri, rămân neschimbate.

Pentru tipărituri sub 50 grame se va adauge pro bucată cu 2 fileri, iar peste 20 grame cu 5 fileri mai mult.

Pentru mostre de mărfuri în lăuntru țării taxa de război este, până la 50 grame 5 fileri.

Pentru scrisori cu valori, fără privire la greutate și valoare, taxa de război este 10 fileri.

Pentru tipărituri și mostre de mărfuri într'un pachet, în interiorul țării, până la 50 grame 5 fileri.

Pentru pachete fără privire la greutate și la valoare 20 fileri.

Pentru mandate postale, (mandate cu recepere) taxa este fără privire la sumă 5 fileri.

Pentru plata asigurațiilor de cecuri 10 fileri pro bucată.

Pentru telegrame, fără privire la locul trimiterii 20 fileri pro bucată. La asigurațiunii telegrafice taxa de război se încasează pentru asigurațiune și pentru depeșă separat. Pentru mijlocirea telegramelor 20 fileri.

Pentru convorbirile telefonice se vor plăti în zona prima 10 fileri, în zona a doua 20 fileri.

La scrisorile nefrancate se vor încasa taxele de război duble. La expediții postale dela autorități către particulari se încasează dela adresat numai taxa de război simplă.

Cum stă slujba militară a învățătorilor în timpul verei? Am vestit și noi știrea, că profesorii și învățătorii vor fi chemați în timpul verei la slujba militară la batalionul de întregire. Acum se vestește, că la astfel de slujbă vor fi chemați numai învățătorii împărțiți la serviciu ușor, căci în anul trecut în temeiul unei porunci ministeriale acești învățători au fost concediați. Dar nu toți învățătorii concediați vor fi chemați pe vară sub arme, ci numai cei sub 24 de ani.

Testamentul lui Dr. Iosif Gall. Se vestește că la notarul public dr. Ronay, fiind de față din partea Românilor dr. Nicolae Zigre, secretarul mitropoliei și P. Cuv. S. Protosincelul Ghenadie Bogoevicu, ca impuțernicit al comunei bisericesti gr. ort. române din capitală — s'a făcut împărțirea averii remase dela Românul de inimă, dr. Iosif Gall, membru în casa magnaților. Fîndcă soția reposatului a fost sârbă, bătrânul Gall a ținut seamă de dorința tovarășei de viață și precum spune testamentul său, averea lăsată a fost împărțită în părți egale între cele două biserici gr. or. române și sârbe. Fiecare a primit 300.000 coroane, care avere se va chivernisi de către Mitropolie, ca „Fundațiunea Ecaterina și dr. Iosif Gall“ și va sluji pentru știpendii. Alte 16.000 cor. au fost lăstate pentru zidirea unei biserici gr. or. române în Budapesta, în scrisori fonciare „Albina“, cari împreună cu 4000 date în același scop de dr. Gall când era în viață, fac cu totul 20.000 coroane.

Schimbare în Redacția „Revistei Economice“. Dl Vasile Vlaicu, redactorul „Re-

vistei Economice“ din Sibiiu, fiind chemat sub steag, dl. Constantin Popp a luat conducerea acestei gazete.

Ce scrie gazeta „Aradul Hirlap“ cu privire la sfatul vlădicilor din Budapesta? Am vestit mai înainte, că Ioan I. Pap, Episcopul Aradului și Miron Cristea Episcopul Caransebeșului au făcut pașii trebuincioși în scopul chemării adunării Episcopilor români, în care voiesc să ia în cercetare trimiterea comisarilor guverniali la ședințele Sinoadelor, dorind să reguleze odată pentru totdeauna afacerea aceasta neplăcută. De două-ori s'a îndreptat către Metropolitul din Sibiiu, spre a convoca adunarea Episcopescă la Budapesta, dar el nici nu a răspuns la epistolele Episcopilor colegi. Din aceasta se vede că pe Mitropolitul l'a atins neplăcut dorința de a chema consfătuire episcopescă, pentru că acolo ar fi silit să-și dea arama pe față în afacerea aceasta de mare însemnătate. După cum este cunoscut în cuvântul său de deschidere a Sinodului, Mitropolitul a ținut de cu dreptate, că guvernul ungar să-și înfăptuiască dreptul de supraveghiere prin comisar guvernial, în Budapesta însă a ocărât această faptă a guvernului.

În cercuri românești se talmăcește aceste două declarații ce se bat în cap, cu etatea înaintată a Mitropolitului, când — după cum se știe — puțința de judecată începe să slăbească“.

Cât trebuie să se plătească la doftori? În temeiul unei porunci ministeriale, pentru vizitele doftoriale, se vor lua în oraș următoarele taxe: 1. O cercetare la locuința medicului, în orele sale de primire 8—10 cor. 2. O cercetare la locuința bolnavului 10 coroane. 3. O cercetare în vreme de noapte 4. Sfat de mai mulți doftori 20 coroane. 5. Pentru atestate medicale taxa este 20 cor. 6. Pentru cercetări cerute din partea societăților de asigurare se plătesc 15 coroane; pentru atestate trebuincioase la asigurări 40 coroane.

Iarși o explozie de muniție în România. Din București se telegrafiază, că Joi a avut loc o mare explozie în satul Socola, de lângă Iași, unde se aflau îngrămădite 3500 vagoane muniție, dintre cari 800 au sărit în aer. — Pompierii și miliția sosită la fața locului a putut stinge numai cu mare greutate întinderea focului și împedea ca magazinele învecinate să iee foc. Exploziei iau căzut jertfă mulți soldați, ce făceau serviciu de pază. Părerea comisiei de cercetare în cauza focului e, că explozia a fost pricinuită de mâni păcătoase. Ziarele din Iași scriu, că explozia aceasta ar fi cel din urmă salut al fraților Ruși.

38 jertfe ale exploziei ce au putut fi recunoscute și Arhimandritul Theodosie care a fost ucis de prăbușirea mănăstirei din apropiere, în urma exploziei, au fost înmormântate în Iași cu mare pompă militară.

Casa

din Neppendorferstrasse Nr. 13
constătătoare din 2 odăi, culină,
grajd, șură, și grădină mare,
este de vânzare. Doritorii a se
adresa la

Iohann Mohan
Schlangengasse Nr. 1.

Prețul legumelor și fructelor. Comisia de supraveghiere a comerțului de legume și fructe a hotărât următoarele prețuri maxime pentru timpul dela 4—15 Iunie:

Varză 100 klgr. la producător 70 cor., la angrosist 110 cor., în detalii kgr. 1.30 fil. — Calarabe, suta 24 cor., 32 cor., buc. 38 fil. — Morcovi galbeni, noi, suta 20 cor., 28., 1 legătură 34 fil. — Pătrânjei și păstărnac nou 100 legături de câte 10 buc. 16 cor., 25 cor., 1 leg. 30 fil., — Ceapa verde 100 leg. de câte 100 buc. 12 cor., 18 c., 1 leg. 22 i. — Ridichi de lună 100 leg. 12 c., 20 c., 1 leg. 24. — Ridichi mari 100 leg. de câte buc. 16 c., 25 c., 1 leg. 30 fil. — Ridichi mari, suta 8—10 c., 10—15 c., 1 buc. 14—20 fil. — Salată, suta 5 cor., 10 c., 1 buc. 14 fil. — Hrean 170 cor., 210 cor., 1 buc. 2.50 cor., — Spanac 28 cor., 54 cor., 1 klgr. 72 fil. — Măcriș 30 cor., 56 coroane, 76 fil. klgr. — Sparanger I. 260 cor., 320 cor., 3.60 fileri, Sparanghel de supă 130, 170, 2.— coroane, — Mazăre verde, păstăi 110 cor., 170., 2.— cor. — Mazăre boabe 4 cor. klgr. — Mazere verde, boabe 2.40 litrul. — Fasole verde 200 c., 250 cor., 3 cor. klgr. — Dovleci de gătit 100 cor., 150 cor., 1.80 cor. — Ceapă de Makó sau Erfurt 114 cor., 140 cor., 1.60 cor. klgr. Orice fel de ceapă 104 cor., 130 cor., 1.50 kgr., — Usturoi 380 cor., 440 cor., 5 cor. — Castraveți 150 cor., 200 cor., 2.400 kgr., — Cireșe 150 cor. 210 cor. 2.50 klgr. — Agrișe 100 cor., 150 cor., 1.80 klgr. — Frași 200 cor., 270 cor., 3.20 klgr. — Caise 150 cor., 210 cor., 2.50 klgr. — Nuci fără sac în provincie 350 cor., 440 cor., 5.20 cor., klgr. — In Budapesta 460, 5.50 cor., klgr. — Nuci curățite (cojite) 1.50 cor. 16.50 cor., 17.70 coroane klgr.

Pentru negoțul în mare (en gros) și în detaliu, aceste prețuri vor avea aplicare dela 4 până la 18 Iunie.

Cât a pierdut România în timpul războiului? D. Colescu directorul general al numărătoarei din ministerul pentru moșiile mari, a stabilit următoarele asupra numărului populației a României, astăzi după încheierea păcii și alipirea Basarabiei.

Din această socoată se vede că populația țării este astăzi de cam 8.775.000 locuitori.

La intrarea în războiu populația țării era de 7.800.000 locuitori, în întreaga țară, cuprinzându-se și locuitorii din Dobrogea.

Pierderile din cauza războiului (morții în lupte) boalelor, nenorocirilor etc. se pot socoti după cercetările făcute pentru Moldova la 800.000 oameni.

Prin îndreptarea hotarelor în urma contractului de pace, se pierd 725.000 locuitori, cifră în care se cuprinde Dobrogea și Cadrilaterul și regiunea Carpaților și anume: 274.000 populația Cadrilaterului, 210.000 a județului Tulcea. La Carpați prin rectificări, se pierd 131 sate, 20.500 gospodari și 88.000 locuitori.

Prin unirea Basarabiei, România câștigă în schimb populație în număr de 2 milioane 500.000.

Făcându-se asemănarea cifrelor de mai sus, se vede că țara are acum un spor de de popor de un milion, față de starea din August 1916.

.....

Grăbește,
dar nu te pripă și nu face nici
sgomot, nici gălăgie.

Doină.

Dormi s'aud cântând
Și din flueră dobind,
Pe ciobanul oilor
De pe culmea munților.
Și s'ascult cu dor și drag
Dela umbra unui fag,
Cum răsună văile
Codru cu pădurile,
De doina voinicilor
Din desișul codrilor.

Doru-i mi-i la al tău sân
Codrule tovarăș bun,
S'ascult glasul tău iubit
Vara când ești înverzită,
Să străbat pădurile
Codru cu vâlcelele
Și pătruns de-un tainic dor
Să m'adoarmă'n cetișor
Murmurul izvoarelor
Freamăt lin de-al frunzelor,

Doru-mi de codru dor
Dela leagăn până mor
S'ascult cântul cucului
Dela umbra bradului
Și pe mierla fluierând
Frunza'n codru vâjeind
Să mă culc în codru des
Și din el să nu mai es
Stăpânit de-un farmec sfânt
Să uit răul pe pământ.

Rod, 1918.

de Vasilie Genie.
paroh ort. rom.

Abonați
și
răspândiți pretutindenea
Gazeta Poporului
cea mai cu dragoste foaie
pentru neam!

Caut un comis
de prăvălie tinăr, pentru des-
părțământul de manufactură și
băcănie. — Preferiți sunt cei ce
știu corespunzător în limba rom-
ână și maghiară sau germană.
Condițiile sunt foarte favo-
rabile!
9. 2—2 Nicolae Rechițan
Săsciori (Szászcsor Szeben m.)

Avis!

„ECONOMUL“ institut de
credit și economii în Cluj.

Fiiliale: Murăș-Ludoș și Aiud.
Afiliate 7 reuniri de credit Raif-
feisen.

Capital: Un milion coroane.
Rezerve: Patru sute de mii cor.
Depuneri: Trei milioane.

Face tot felul de afaceri de bancă.
Primește depuneri de etalon favorabil
și cu procent urcat pentru biserici și
alte așezăminte culturale. Imprumută
pe cambii, ipotecă și lombard.

Vinde și cumpără efecte cău-
tate la bursele din Budapesta,
Viena și Praga și mijlocește
transacțiuni în legătură.

Mijlocește vânzarea și cumpărarea
de mașini agricole. 14

Ajută la întemeierea reuniunilor
de credit și agricole sătești.

Susține: Masa studenților universi-
tari, Ambulanța Petran pentru țărani
bolnavi, are Birou: „Sfat de drept
gratuit pentru țărani“ și „Un orfelinat
de fete“, victime ale războiului.

4 garnituri 6 3—3

de îmblățit întregi

se află de vânzare la

Ludwig Saller
fabrică de motoare, Sibiu.

Caut

o servitoare harnică și cinstită,

care se pricepe și la fiert pentru
o familie românească din Sibiu
(fără copii), ca să intre îndată
ori după Rusalii în slujbă. Adresa
se poate afla la administrația Ga-
zetei Poporului. 2—2

Caut două petri

pentru moară de apă fie roșii
fie ciuceu, grosimea dela 10
țoli în sus. Adr. Andreiu Socol
morar — Alsócusa. 1 4—4

Prăvălie de Antiquități (lucruri de demult.)

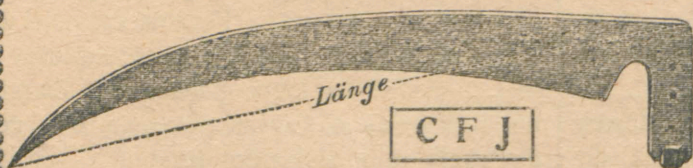
Cumpăr tot felul de lucruri gă-
site în pământ la arat, ori la săpat, de
aur, argint, ori de ori-ce fel de me-
tal, poate fi chiar și de piatră ori
cărămidă dacă au diferite semne
sau scrisoare pe ele.

Ulcioare, potire, păhare, inele,
bani vechi răi, petri cioplite cu
semne, ori cărămidă scrisă cu
slove de demult; afară de aceea bi-
juterii de aur, argint, chipuri, lu-
cruri sculptate, covoare vechi,
icoane bisericesti pietate pe lemn
și altele.

Obiectele sunt a se trimite pe
postă ori aduse la adresa 5—6

H. Candrea
Sibiu Str. Fleșerilor Nr. 5

Carol F. Jickeli, Sibiu și Alba-Iulia.

Coase: Lungimea 70, 75, 80, 85, 90 cm.
1 bucată K 7— 7— 7— 7-60 7-60

CFJ

Semnul pentru
coase :-:

Pentru fiecare bucată garantez. Adeca
schimb orice coasă provăzută cu semnul
CFJ care nu ar corespunde, chiar și atunci
când ea a fost bătută și întrebuințată. Eco-
nomilor le pot recomanda cu cea mai mare
încredere coasa aceasta. In decursul anilor
s'a sporit foarte mult numărul coaselor
vândute. 8 2—3

La cumpărare de 10 bucăți se dă o
bucată pe deasupra!

Mai departe se găsesc nicovale pentru coase, inele
pentru coase, ciocane, coade, pietrii și teci pentru coase.